

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 czerwca 1989 r.

Nr 35

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

190 — z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym i o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego	565
191 — z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie ustawy o funduszu alimentacyjnym	567
192 — z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych	568
193 — z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie ustawy — Prawo celne	575
194 — z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych podmiotów gospodarczych	576
195 — z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych	577

ROZPORZĄDZENIA:

196 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 1989 r. w sprawie wzoru i sposobu prowadzenia rejestrów cechów, izb rzemieślniczych oraz Związku Rzemiosła Polskiego	579
197 — Ministrów Transportu, Żeglugi i Łączności oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 22 maja 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kierowców pojazdów silnikowych	580

190

USTAWA

z dnia 30 maja 1989 r.

o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym i o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego.

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 1) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25 w ust. 3 wyrazy „i zasady wynagradzania” skreśla się;
- 2) w art. 27 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określać zasady wcześniejszego przechodzenia na emeryturę na warunkach innych niż ustalone w ust. 1 oraz określać zasady jej obniżania proporcjonalnie do liczby lat brakujących do wieku emerytalnego, nie więcej jednak niż o 4% pod stawy wymiaru za każdy rok.”;
- 3) w art. 33:
 - a) w ust. 1 w pkt 5 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 4” skreśla się,
 - b) ust. 4 i 5 skreśla się;
- 4) art. 34 otrzymuje brzmienie:
„Art. 34. 1. Pracownikowi, który stał się inwalidą I lub II grupy przed podjęciem zatrudnienia po raz pierwszy, renta inwalidzka przysługuje po osiągnięciu okresu zatrud-

nienia wynoszącego łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia 5 lat w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę inwalidzką.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do pracownika, który stał się inwalidą I lub II grupy po upływie 18 miesięcy od ustania poprzedniego zatrudnienia (okresów równorzędnych z okresem zatrudnienia).”;
- 5) w art. 61 pkt 2 skreśla się;
- 6) w art. 74 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, podwyższać świadczenia na odmiennych, jednak nie mniej korzystnych dla emeryta lub rencisty zasadach i w innych terminach niż określone w ust. 1—4.”;
- 7) w art. 81 w pkt 1 wyrazy „lub osiągnięcia dochodów z innych źródeł” skreśla się;
- 8) art. 82 otrzymuje brzmienie:
„Art. 82. 1. Prawo do emerytury i renty ulega zawieszeniu w razie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. W odniesieniu do emeryta lub rencisty uprawnionych do dodatku pielęgnacyjnego zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, ogranicza się do kwoty stanowiącej równowartość tego dodatku.”;

9) w art. 86 pkt 2 skreśla się;

10) w art. 89:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku, chyba że ustawa lub przepis szczególny stanowi inaczej.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postępowanie w sprawach o renty rodzinne po zmarłym emerycie lub renciście, który pobierał dodatek rodzinny, wszczyna się z urzędu.”

Art. 2. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210 z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów:

1) określa szczegółowe zasady podwyższania świadczeń, w tym również okres przyjęty za podstawę podwyżki po raz pierwszy,

2) może podwyższać świadczenia na odmiennych, jednak nie mniej korzystnych dla emeryta lub rencisty zasadach i w innych terminach niż określone w ust. 1—3.”;

2) art. 14 skreśla się;

3) w art. 15:

a) w ust. 1 wyrazy „w uspołecznionym zakładzie pracy” skreśla się,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 nie dotyczy emeryta, który został zwolniony ze służby w Milicji Obywatelskiej:

1) przed dniem 1 stycznia 1973 r. albo

2) wskutek ustalenia przez komisję lekarską służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych niezdolności do tej służby.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W razie podjęcia przez emeryta ponownie pracy zarobkowej w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługuje mu emerytura w wysokości ustalonej przed doliczeniem okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1.”;

4) art. 22 skreśla się;

5) w art. 32 w ust. 1 wyrazy „lub dochodów z innych źródeł” skreśla się;

6) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytom, którzy są inwalidami, przysługuje do-

datek w wysokości 15% podstawy wymiaru emerytury, jeżeli stali się inwalidami w czasie lub z przyczyn określonych w art. 16.”

Art. 3. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada Ministrów:

1) określa szczegółowe zasady podwyższania świadczeń, w tym również okres przyjęty za podstawę podwyżki po raz pierwszy,

2) może podwyższać świadczenia na odmiennych, jednak nie mniej korzystnych dla emeryta lub rencisty zasadach i w innych terminach niż określone w ust. 1—3.”;

2) art. 14 skreśla się;

3) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W razie podjęcia przez emeryta ponownie pracy zarobkowej w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługuje mu emerytura w wysokości ustalonej przed doliczeniem okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1.”;

4) art. 22 skreśla się;

5) w art. 32 w ust. 1 wyrazy „lub dochodów z innych źródeł” skreśla się;

6) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytom, którzy są inwalidami, przysługuje dodatek w wysokości 15% podstawy wymiaru emerytury, jeżeli stali się inwalidami w czasie lub z przyczyn określonych w art. 16.”

Art. 4. W ustawie z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145 i z 1986 r. Nr 42, poz. 202) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 i 3 skreśla się;

2) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Twórcy, który stał się inwalidą I lub II grupy przed podjęciem działalności twórczej, renta inwalidzka przysługuje po osiągnięciu okresu wykonywania działalności twórczej wynoszącego wraz z okresami zaliczalnymi do tego okresu 5 lat w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę inwalidzką.”;

3) ust. 8 skreśla się.

Art. 5. W ustawie z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 i z 1989 r. Nr 32, poz. 169) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 3 i 4 skreśla się;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ubezpieczonemu, który stał się inwalidą I lub II grupy przed objęciem ubezpieczeniem, renta inwalidzka przysługuje po osiągnięciu okresu ubezpieczenia wynoszącego wraz z okresami zaliczalnymi do tego okresu 5 lat w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę inwalidzką.”;

3) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do ubezpieczonego, który stał się inwalidą I lub II grupy po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.”

Art. 6. W dekreście z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) ust. 5 i 6 skreśla się,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Ubezpieczonemu, który stał się inwalidą I lub II grupy przed objęciem ubezpieczeniem, renta inwalidzka przysługuje po osiągnięciu okresu ubezpieczenia wynoszącego wraz z okresami zaliczalnymi do tego okresu 5 lat w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę inwalidzką.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio do ubezpieczonego, który stał się inwalidą I lub

II grupy po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.”;

2) art. 19 skreśla się.

Art. 7. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133) w art. 16 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dla domownika okres pracy w gospodarstwie rolnym wymagany do przyznania renty inwalidzkiej wynosi 5 lat i powinien przypadać w okresie ostatnich 10 lat przed zgłoszeniem wniosku o rentę inwalidzką, a jeżeli domownik w chwili zgłoszenia wniosku nie pracuje w gospodarstwie rolnym — przed dniem powstania inwalidztwa.”

Art. 8. W sprawach o rentę inwalidzką, o której mowa w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 3 i 4 oraz w art. 4—7:

1) do prawomocnych rozstrzygnięć wydanych przed dniem wejścia ustawy w życie stosuje się przepis art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98 i z 1987 r. Nr 21, poz. 123),

2) osobom, które na podstawie przepisów dotychczas obowiązujących nie spełniały warunku wymaganego okresu zatrudnienia, przyznanie renty inwalidzkiej następuje za okres nie dłuższy niż 3 lata wstecz, licząc od miesiąca, w którym zgłosiły wniosek po dniu wejścia ustawy w życie, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 1989 r.

Art. 9. Ustawą wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

191

USTAWA

z dnia 30 maja 1989 r.

o zmianie ustawy o funduszu alimentacyjnym.

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1983 r. Nr 10, poz. 54 i z 1984 r. Nr 3, poz. 13) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Tworzy się fundusz alimentacyjny przeznaczony na wypłatę świadczeń pieniężnych dla dzieci i innych osób w przypadku niemożności wyegzekwowania świadczeń alimentacyjnych.”;

2) w art. 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości bieżąco ustalonych alimentów, jednakże w kwocie nie wyższej

niż 25% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego pracowników gospodarki społecznej za ubiegły rok kalendarzowy, z zaokrągleniem do pełnych stu złotych w górę.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Górną granicę świadczeń wypłacanych z funduszu alimentacyjnego ustala się na okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.”;

3) w art. 5:

a) pkt 1 skreśla się,

b) dotychczasowe pkt 2 i 3 oznaczają się jako pkt 1 i 2;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego nie przysługują osobie, która:

- 1) otrzymuje pełne utrzymanie z funduszy państwowych lub społecznych, a w szczególności:
 - a) odbywa czynną służbę wojskową lub spełnia zastępczo obowiązek tej służby;
 - b) przebywa w zakładzie opiekuńczym, wychowawczym, w domu rencisty lub w innym tego rodzaju zakładzie albo
- 2) jest uprawniona, zgodnie z przepisami o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, do zasiłków pieniężnych przewidzianych dla dzieci żołnierzy oraz osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej, zobowiązanych do świadczeń alimentacyjnych,
- 3) po osiągnięciu pełnoletności nie kontynuuje nauki w szkole i nie jest inwalidą zaliczonym do I lub II grupy inwalidów.”;

5) w art. 8 wyrazy „o których mowa w art. 6 ust. 1” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 6”;

6) w art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odstępuje od wydania decyzji o zaprzestaniu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego w czasie trwania obowiązku alimentacyjnego, jeżeli po osiągnięciu pełnoletności osoba uprawniona do świadczeń kształci się w szkole albo z powodu innych okoliczności nie ma możliwości samodzielnego utrzymania się.”;

7) w art. 19:

- a) wyrazy „Ministrowie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „Ministrowie Pracy i Polityki Socjalnej oraz Sprawiedliwości”,
- b) pkt 2 skreśla się.

Art. 2. Osoby, na które nie przysługuje zasiłek rodzinny, pobierające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy — niezależnie od świadczeń z funduszu alimentacyjnego — dodatkową kwotę 2.600 zł miesięcznie, zachowują prawo do jej pobierania. Kwoty te nie podlegają ściąganiu od osoby zobowiązanej do alimentów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

192

USTAWA

z dnia 30 maja 1989 r.

o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych.

Art. 1. W dekreście z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. Nr 66, poz. 414 oraz z 1950 r. Nr 20, poz. 170 i Nr 36, poz. 333) w art. 2 ust. 5, w art. 5 ust. 2 i art. 15 skreśla się.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2, z 1955 r. Nr 11, poz. 67 i z 1989 r. Nr 29, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 wyrazy „Rada Ministrów uchwali” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, określi”;
- 2) w art. 31 w ust. 2 wyrazy „Rozporządzenie, przewidziane w art. 24, wydaje Rada Ministrów w trybie przewidzianym w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „Rozporządzenie, przewidziane w art. 24, wydaje Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. Nr 63, poz. 494, z 1950 r. Nr 49, poz. 448, z 1971 r. Nr 27, poz. 249, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i z 1982 r. Nr 7, poz. 54) w art. 9 ust. 6 skreśla się.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182, z 1960 r. Nr 29, poz. 163 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 2 wyrazy „oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów” skreśla się;
- 2) w art. 8 w ust. 2 wyrazy „i za zgodą Prezesa Rady Ministrów” skreśla się;
- 3) w art. 10 w ust. 2 wyrazy „wydanego za zgodą Prezesa Rady Ministrów” skreśla się.

Art. 5. W art. 4 w ust. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2 i z 1987 r. Nr 3, poz. 19) wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”.

Art. 6. W ustawie z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. Nr 25, poz. 171, z 1954 r. Nr 37, poz. 160 i z 1958 r. Nr 68, poz. 338) w art. 53 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Transportu, Żegluga i Łączności”, a wyrazy „na wniosek Ministra Żegluga” skreśla się.

Art. 7. W ustawie z dnia 10 lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. Nr 34, poz. 234 i z 1975 r. Nr 34, poz. 184) w art. 33 w § 1 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami” oraz na końcu dodaje się wyrazy „przy czym w zakresie stawek za prace świadczone na rzecz radia i telewizji — na wniosek Przewodniczącego Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja””.

Art. 8. W dekreście z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12, z 1984 r. Nr 35, poz. 186, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) w art. 147 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Przemysłu”.

Art. 9. W dekreście z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) w art. 1:

a) w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zarządzenia przewidziane w ust. 2, 5 i 6 podlegają ogłoszeniu w Monitorze Polskim.”

Art. 10. W dekreście z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35, z 1961 r. Nr 6, poz. 42 i z 1971 r. Nr 12, poz. 117) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urzędy morskie tworzy i znosi Minister Transportu, Żegluga i Łączności.”;

2) w art. 8 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Transportu, Żegluga i Łączności”.

Art. 11. W dekreście z dnia 23 marca 1956 r. o obowiązku szkolnym (Dz. U. Nr 9, poz. 52, z 1961 r. Nr 32, poz. 160 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) w art. 9 w ust. 4 wyrazy „Minister Oświaty za zgodą Prezesa Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”.

Art. 12. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190) w art. 10 w ust. 2 wyrazy „Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw We-

wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”.

Art. 13. W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu gruźlicy (Dz. U. Nr 27, poz. 170 i z 1974 r. Nr 47, poz. 280) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 2) w art. 11 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami”;
- 3) w art. 12 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów”;
- 4) w art. 17 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 5) w art. 20 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w drodze rozporządzenia”.

Art. 14. W ustawie z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 1984 r. Nr 29, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 wyrazy „Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „Ministra Sprawiedliwości”;
- 2) w art. 37 w ust. 2 i w art. 76 w ust. 1 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości”.

Art. 15. W ustawie z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35, z 1973 r. Nr 12, poz. 89, z 1974 r. Nr 50, poz. 319 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 49 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 2) w art. 61 w ust. 4, w art. 62 w ust. 4 i w art. 64 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej na wniosek Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk”;
- 3) w art. 65 wyrazy „Rada Ministrów w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej na wniosek Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk”.

Art. 16. W ustawie z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303, z 1974 r. Nr 38, poz. 230 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 4 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w porozumieniu z Ministrem-Szefem Urzędu Rady Ministrów”;
- 2) w art. 19 w ust. 1 i 2 oraz w art. 20 w ust. 2 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych”;

- 3) w art. 26 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych”.

Art. 17. W ustawie z dnia 31 stycznia 1961 r. o Straży Przemysłowej (Dz. U. Nr 6, poz. 42) w art. 10 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”.

Art. 18. W ustawie z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) w art. 12 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”.

Art. 19. W ustawie z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) w art. 16 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „w drodze rozporządzenia Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą”.

Art. 20. W ustawie z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1984 r. Nr 49, poz. 253 i z 1989 r. Nr 29, poz. 155) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”;
- 2) w art. 27 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej i Minister Pracy i Polityki Socjalnej w drodze rozporządzenia”;
- 3) w art. 37 w ust. 1 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej”.

Art. 21. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1989 r. Nr 33, poz. 175) w art. 12 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Transportu, Żeglugi i Łączności”.

Art. 22. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1986 r. Nr 22, poz. 112) w art. 29 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Transportu, Żeglugi i Łączności”.

Art. 23. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48 i z 1983 r. Nr 38, poz. 173) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki w drodze rozporządzenia”;
- 2) w art. 30 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki”;
- 3) w art. 40 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki w drodze rozporządzenia”;
- 4) w art. 52 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki”.

Art. 24. W ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153, z 1984 r. Nr 53, poz. 272, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) w art. 16 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Transportu, Żeglugi i Łączności”.

Art. 25. W ustawie z dnia 29 czerwca 1962 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 39, poz. 173) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 wyrazy „Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości ustali”;
- 2) w art. 7 w ust. 2 wyrazy „Prezes Rady Ministrów, ustali w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości ustali”;
- 3) w art. 11 wyrazy „Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości”.

Art. 26. W ustawie z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1974 r. Nr 47, poz. 280) w art. 1 w ust. 3 i w art. 3 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”.

Art. 27. W ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. o ograniczeniu uboju cieląt (Dz. U. Nr 8, poz. 51) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”;
- 2) w art. 2 wyrazy „Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”, a wyraz „uspołecznionej,” skreśla się.

Art. 28. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148 i z 1972 r. Nr 11, poz. 83) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości ustala w drodze rozporządzenia legalne jednostki miar, jednostki miar dopuszczone przejściowo do stosowania jako legalne oraz określa zasady i sposób ich stosowania.”
 - b) ust. 3 skreśla się;
- 2) w art. 13 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości”.

Art. 29. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym (Dz. U. Nr 23, poz. 150 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 wyrazy „Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej”;

- 2) w art. 3 w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 3) w art. 4 w ust. 4 wyrazy „Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 4) w art. 10 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 5) w art. 11:
 - a) w ust. 4 wyrazy „za zgodą Rady Ministrów” skreśla się,
 - b) w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 6) w art. 13 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych” zastępuje się wyrazami „Wojewódzka rada narodowa”.

Art. 30. W ustawie z dnia 9 kwietnia 1968 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 12, poz. 63, z 1984 r. Nr 26, poz. 129 i z 1989 r. Nr 29, poz. 155) w art. 17 w ust. 3 w pkt 3, w art. 20 i w art. 29 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki”.

Art. 31. W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134, z 1972 r. Nr 52, poz. 341 i 342, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i Nr 47, poz. 282, z 1979 r. Nr 15, poz. 97, z 1983 r. Nr 16, poz. 78 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 104 i Nr 34, poz. 178) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 60 w ust. 2 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej”;
- 2) w art. 61:
 - a) w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”;
 - b) w ust. 3 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej”.

Art. 32. W ustawie z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1985 r. Nr 12, poz. 49) w art. 17 w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, w drodze rozporządzenia”.

Art. 33. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1982 r. Nr 45, poz. 291) w art. 20 w § 1 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”.

Art. 34. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służ-

bą wojskową (Dz. U. Nr 53, poz. 342 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej”;
- 2) w art. 21 w ust. 1 po wyrazach „w art. 8” dodaje się wyrazy „i 9”.

Art. 35. W ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181) w art. 9 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”.

Art. 36. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 1984 r. Nr 32, poz. 174) w art. 46 w ust. 2 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”.

Art. 37. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108 i Nr 34, poz. 178) w art. 3 w ust. 5, w art. 4 w ust. 2, w art. 12 w ust. 6 i w art. 29 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa”.

Art. 38. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 107) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 79 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”;
- 2) w art. 103 w § 1 wyrazy „przez Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „w drodze rozporządzenia przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej i Ministra Edukacji Narodowej”;
- 3) w art. 241 w § 5 wyrazy „Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „Ministra Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 39. W ustawie z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201 i z 1989 r. Nr 26, poz. 139) w art. 31 w ust. 3, w art. 56 w ust. 3, w art. 62 w ust. 3 i 4 i w art. 89 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych”.

Art. 40. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. Nr 47, poz. 282, z 1979 r. Nr 15, poz. 97 i z 1983 r. Nr 16, poz. 78) w art. 4 w ust. 2, w art. 11 w ust. 2 i w art. 28 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 41. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 4, poz. 21) w art. 11 w ust. 7, w art. 13, w art. 25 w ust. 3, w art. 29 i w art. 31 w ust. 4 wyrazy

„Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 42. W ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) w art. 12 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”.

Art. 43. W ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 20 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”;
- 2) w art. 45 ust. 2 skreśla się.

Art. 44. W ustawie z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230 i z 1989 r. Nr 3, poz. 12) w art. 1 w ust. 3 i w art. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”.

Art. 45. W ustawie z dnia 17 grudnia 1977 r. o szelfie kontynentalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 37, poz. 164) w art. 3 w ust. 4 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w porozumieniu z Ministrem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą”.

Art. 46. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1989 r. Nr 26, poz. 139) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 w ust. 5, w art. 29, w art. 50, w art. 58, w art. 63 w ust. 1, w art. 97 w ust. 4 i w art. 115 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych”;
- 2) w art. 34 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”;
- 3) w art. 79 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Przemysłu”.

Art. 47. W ustawie z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 23 i Nr 33, poz. 176) w art. 2 w ust. 4 i w art. 31 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”.

Art. 48. W ustawie z dnia 6 maja 1981 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 12, poz. 58 oraz

z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 35, poz. 162) w art. 17 w ust. 2 i 3 wyrazy „Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych, określi” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w porozumieniu z Ministrem Finansów i po zasięgnięciu opinii związków zawodowych, określi, w drodze rozporządzenia,”.

Art. 49. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 36 i w art. 53 w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”;
- 2) w art. 51 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister Edukacji Narodowej określa szczegółowe zasady nadawania „Medalu Komisji Edukacji Narodowej”, tryb przedstawiania wniosków, wzór Medalu, tryb jego wręczania i sposób noszenia.”;
- 3) w art. 61 w ust. 3 na końcu wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej.”;
- 4) w art. 62 na końcu wyrazy „Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej.”;
- 5) w art. 68 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”;
- 6) w art. 72 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 7) w art. 85 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”.

Art. 50. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58 i z 1989 r. Nr 32, poz. 171) w art. 6 w ust. 5 i w art. 7 w ust. 2 wyrazy „Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego” zastępuje się wyrazami „Prezes Głównego Urzędu Statystycznego”.

Art. 51. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 i Nr 41, poz. 327 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 22) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określa zasady wartościowania pracy, służące ustalaniu siatek i tabel płac.”

Art. 52. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77 i z 1989 r. Nr 3, poz. 12) w art. 15 w ust. 2 i 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”.

Art. 53. W ustawie z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 138 w ust. 2, w art. 143 w ust. 1, w art. 153 w ust. 2 i w art. 205 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”;
- 2) w art. 145 w ust. 8, w art. 148 w ust. 4 i w art. 213 w ust. 1 wyrazy „Rada Ministrów, w porozumieniu ze związkami zawodowymi” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej i związkami zawodowymi”;
- 3) w art. 208 w ust. 5, w art. 210 i w art. 212 wyrazy „Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej i w porozumieniu ze związkami zawodowymi” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej i w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej oraz związkami zawodowymi”;
- 4) w art. 151:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pracownikowi naukowo-dydaktycznemu rektor szkoły wyższej udziela płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nie przekraczającym jednego roku, jeżeli organ społecznej służby zdrowia stwierdził, że stan zdrowia pracownika wymaga powstrzymania się od pracy w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia, z tym że urlop dla poratowania zdrowia nie może być udzielony na okres dłuższy niż do końca miesiąca kalendarzowego poprzedzającego miesiąc, w którym pracownik naukowo-dydaktyczny przechodzi na emeryturę. Tryb i sposób postępowania przy udzielaniu urlopu dla poratowania zdrowia określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej.”

b) w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej”;

- 5) w art. 194 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Edukacji Narodowej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych”.

Art. 54. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w art. 8 w ust. 1 i w art. 12 w ust. 1 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Rynku Wewnętrznego”.

Art. 55. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 5 i w art. 13 w ust. 7 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia”;

- 2) w art. 22 w ust. 2, w art. 27 w ust. 3, w art. 74 w ust. 5, w art. 86, w art. 89 w ust. 3, w art. 94, w art. 98 i w art. 105 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 56. W ustawie z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32) w art. 13 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 57. W ustawie z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) w art. 79 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Transportu, Żeglugi i Łączności”.

Art. 58. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1988 r. Nr 34, poz. 254) w art. 2 w ust. 2 i w art. 7 w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”.

Art. 59. W ustawie z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334 i z 1985 r. Nr 37, poz. 174) w art. 6 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 60. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196) w art. 1 w ust. 6 i w art. 11 w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 61. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 2 i w art. 24 w ust. 4 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Przemysłu”;
- 2) w art. 16 w ust. 3 i w art. 21 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Przemysłu”.

Art. 62. W ustawie z dnia 26 kwietnia 1984 r. o upowszechnianiu kultury oraz o prawach i obowiązkach pracowników upowszechniania kultury (Dz. U. Nr 26, poz. 129, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 4, poz. 24) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”;
- 2) w art. 29 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki”;
- 3) art. 31 skreśla się.

Art. 63. W ustawie z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 34, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 20 w ust. 3, w art. 21 w ust. 2, w art. 39 w

ust. 3, w art. 41 w ust. 4 i w art. 63 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Komitet do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej”;

2) w art. 22 w ust. 4, w art. 37 w ust. 3 i w art. 38 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Komitet do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej”;

3) w art. 74:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komitet do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej określa:

- 1) zasady i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1,
- 2) zasady i tryb nadawania odznaki oraz jej wzór i sposób noszenia.”

b) ust. 4 skreśla się.

Art. 64. W ustawie z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99 i Nr 34, poz. 178) w art. 9:

a) w ust. 3 wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister—Kierownik Centralnego Urzędu Planowania”;

b) w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Minister—Kierownik Centralnego Urzędu Planowania”.

Art. 65. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 7, poz. 45 i Nr 10, poz. 53) w art. 1 w ust. 5, w art. 5 w ust. 1, w art. 7 w ust. 2, w art. 10 w ust. 2, w art. 12 w ust. 2 i w art. 13 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”.

Art. 66. W ustawie z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304) w art. 21 w ust. 5 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Finansów”.

Art. 67. W ustawie z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15, z 1985 r. Nr 15, poz. 66 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w art. 24 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”.

Art. 68. W ustawie z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 17) w art. 45 ust. 2 skreśla się.

Art. 69. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 12, poz. 49) w art. 14 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”.

Art. 70. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) w art. 4 w ust. 5, w art. 6 w ust. 1 i w art. 11 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”.

Art. 71. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Transportu, Żeglugi i Łączności w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, może określać, w podlegających mu jednostkach organizacyjnych drog publicznych, zasady stosowania przepisów dotyczących zakładowych systemów wynagradzania.”;

2) w art. 37 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Transportu, Żeglugi i Łączności”.

Art. 72. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 21, poz. 91 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132) w art. 26 w ust. 1 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”.

Art. 73. W ustawie z dnia 10 lipca 1985 r. o rocznych nagrodach z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi (Dz. U. Nr 32, poz. 141) w art. 10 w ust. 3 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 74. W ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170, z 1987 r. Nr 22, poz. 128, z 1988 r. Nr 41, poz. 328 i z 1989 r. Nr 6, poz. 33) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem—Kierownikiem Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń”;

2) w art. 43 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń”;

3) w art. 49 wyrazy „Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”;

4) w art. 55 w ust. 1 wyrazy „w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister—Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”.

Art. 75. W ustawie z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 181 i z 1989 r. Nr 34, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 86 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”;

2) w art. 94:

a) w ust. 1 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”;

b) w ust. 2 wyrazy „przez Radę Ministrów” skreśla się;

- 3) w art. 103 w ust. 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Spraw Wewnętrznych”;
- 4) w art. 104 wyrazy „Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „Ministra Spraw Wewnętrznych”.

Art. 76. W ustawie z dnia 22 maja 1986 r. o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju (Dz. U. Nr 21, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 17 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Komitet do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej”;
- 2) w art. 19 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 3) w art. 20 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej”;
- 4) w art. 30 w ust. 1 na końcu wyrazy „w drodze rozporządzenia przez Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.”

Art. 77. W ustawie z dnia 24 października 1986 r. o zakładach funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 1 i 2 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”;
- 2) w art. 13:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ogólnokrajowymi związkami zawodowymi reprezentatywnymi dla pracowników większości zakładów pracy i ogólnokrajowymi organizacjami międzyzwiązkowymi, określa:

- 1) ogólne zasady udzielania świadczeń i pomocy z zakładowych funduszów socjalnego i mieszkaniowego,

- 2) zasady ustalania liczby zatrudnionych, o których mowa w art. 4 ust. 2 i w art. 7 ust. 2, stanowiącej podstawę obliczania odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy.”;

b) ust. 2 skreśla się;

c) ust. 3 oznacza się jako ust. 2.

Art. 78. W ustawie z dnia 20 stycznia 1987 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym w gospodarce narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 18 i z 1989 r. Nr 10, poz. 57) w art. 19 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister Finansów”.

Art. 79. W ustawie z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 22, poz. 127 i z 1989 r. Nr 6, poz. 33) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 45 w ust. 3 wyrazy „Radę Ministrów” zastępuje się wyrazami „Ministra Finansów”;
- 2) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Minister Kultury i Sztuki, po zasięgnięciu opinii, o których mowa w art. 46 ust. 2, określa zasady wynagradzania twórców, wykonawców i innych grup zawodowych za udział w produkcji i opracowaniu filmów oraz zasady zawierania i wykonywania umów, o których mowa w art. 48.”

Art. 80. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie upoważnień, o których mowa w art. 1—43 pkt 1 i w art. 44—79, zachowują moc do czasu wydania przepisów na podstawie upoważnień w brzmieniu określonym ustawą.

Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. *Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: Z. *Surowiec*

193

USTAWA

z dnia 30 maja 1989 r.

o zmianie ustawy — Prawo celne.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Przywóz, wywóz lub przewóz utworów i przekazów informacji wyrażonych za pomocą druku, obrazu lub innych form służących do ich utrwalania i przekazywania o treści szkodliwej dla dobra i interesów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest za-

kazany, z wyjątkiem wypadków określonych w odrębnych przepisach.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy utworów i przekazów informacji przywożonych przez osoby fizyczne po jednym egzemplarzu tego samego tytułu lub tego samego numeru, w tym również w formie prenumeraty; wyłączenie zakazu nie obejmuje utworów i przekazów informacji o treści pornograficznej.

3. Zakazany jest również przywóz, wywóz lub przewóz innych przedmiotów mogących służyć celom sprzecznym z dobrem i interesami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
4. Towary celne określone w ust. 1 i 3 ulegają przepadkowi.
5. W sprawach wymienionych w ust. 4 orzeka urząd celny, chyba że inny organ wszczął postępowanie karne w tych sprawach.
6. Decyzje dotyczące przepadku towarów celnych, o których mowa w ust. 4, mogą być zaskarżone do Naczelnego Sądu Administracyjnego."

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

194

USTAWA

z dnia 30 maja 1989 r.

o samorządzie zawodowym niektórych podmiotów gospodarczych.

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady tworzenia i działania samorządu zawodowego osób — podmiotów gospodarczych prowadzących działalność gospodarczą w zakresie:

- 1) handlu, gastronomii i usług,
- 2) transportu,
- 3) innych rodzajów działalności.

2. Ustawa nie dotyczy osób, które uzyskały status rzemieślnika.

Art. 2. Podmioty gospodarcze mogą, według wyboru, zrzeszać się w zawodowych samorządowych organizacjach:

- 1) zrzeszeniach handlu i usług,
- 2) zrzeszeniach transportu,
- 3) innych organizacjach podmiotów gospodarczych.

Art. 3. 1. Zrzeszenie może być utworzone, jeżeli z taką inicjatywą wystąpi:

- 1) co najmniej 50 osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 i 3,
- 2) co najmniej 200 osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2.

2. Statuty zrzeszeń uchwalone przez zebrania członków (delegatów), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy, określają:

- 1) zakres i zasięg działania zrzeszeń,
- 2) zadania zrzeszeń,
- 3) organy zrzeszeń oraz zakres i tryb działania tych organów,
- 4) prawa i obowiązki członków,
- 5) źródła finansowania działalności statutowej.

Art. 4. Zadaniem zrzeszenia jest w szczególności utrwalanie więzi środowiskowych, postaw zgodnych z zasadami etyki i godności zawodu, a także prowadzenie na rzecz członków działalności kulturalnej, oświatowej i społecznej, zakładanie i prowadzenie kas oraz funduszy zapomogowo-pożyczkowych oraz reprezentowanie interesów członków wobec organów administracji państwowej.

Art. 5. 1. Zrzeszenia mogą powoływać ogólnokrajowe reprezentacje, których nazwy określają statuty.

2. Powołanie ogólnokrajowej reprezentacji danego rodzaju zrzeszeń następuje, jeżeli z taką inicjatywą wystąpi co najmniej 10 zrzeszeń.

3. Przepis art. 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 6. Zadaniem ogólnokrajowych reprezentacji zrzeszeń jest w szczególności zapewnienie zrzeszonym w niej organizacjom pomocy w realizacji zadań statutowych, rozwijanie działalności społeczno-zawodowej oraz reprezentowanie interesów członków zrzeszeń w kraju i za granicą.

Art. 7. Zrzeszenia i ich ogólnokrajowe reprezentacje mogą przyznawać wyróżnienia organizacyjne i tytuły honorowe.

Art. 8. 1. Działające w dniu wejścia w życie ustawy zrzeszenia prywatnego handlu i usług, zrzeszenia transportu prywatnego, Naczelna Rada Zrzeszeń Prywatnego Handlu i Usług oraz Naczelna Rada Zrzeszeń Transportu Prywatnego ulegają przekształceniu lub likwidacji stosownie do wymogów określonych w art. 6 i 49 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324) lub niniejszej ustawy.

2. Majątek i zobowiązania zrzeszeń prywatnego handlu i usług, zrzeszeń transportu prywatnego, Naczelnej Rady Zrzeszeń Prywatnego Handlu i Usług oraz Naczelnej Rady Zrzeszeń Transportu Prywatnego przechodzą odpowiednio na nowe organizacje z dniem ich przekształcenia.

Art. 9. 1. Organizacje, o których mowa w art. 2 i 5, podlegają wpisowi do rejestru właściwego dla siedziby organizacji sądu rejestrowego.

2. Organizacje wymienione w ust. 1 uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do rejestru.

3. Do postępowania w sprawach rozpatrywanych przez sąd rejestrowy stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

4. Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia określi sposób prowadzenia rejestrów zrzeszeń i ich ogólnokrajowych reprezentacji.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

195

USTAWA

z dnia 30 maja 1989 r.

o izbach gospodarczych.

Art. 1. Podmioty prowadzące działalność gospodarczą, z wyjątkiem osób fizycznych prowadzących taką działalność jako uboczne zajęcie zarobkowe, mogą zrzeszać się w izby gospodarcze działające na podstawie niniejszej ustawy i statutów.

Art. 2. Izba gospodarcza jest organizacją samorządu gospodarczego, reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej podmiotów w zakresie ich działalności wytwórczej, handlowej, budowlanej lub usługowej, w szczególności wobec organów państwowych.

Art. 3. Izby gospodarcze kształtują i upowszechniają zasady etyki w działalności gospodarczej, w szczególności opracowują i doskonalą normy rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym.

Art. 4. 1. Izba gospodarcza jest uprawniona do wyrażania opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki oraz może uczestniczyć, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w przygotowywaniu projektów aktów prawnych w tym zakresie.

2. Izba gospodarcza może dokonywać ocen wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej.

Art. 5. 1. Izba gospodarcza określa samodzielnie w statucie zadania w granicach właściwości określonej w art. 2—4.

2. Izba gospodarcza w szczególności może:

- 1) przyczyniać się do tworzenia warunków rozwoju życia gospodarczego oraz wspierać inicjatywy gospodarcze członków,
- 2) popierać, we współpracy z właściwymi organami oświatowymi, rozwój kształcenia zawodowego, wspierać naukę zawodu w zakładach pracy oraz doskonalenie zawodowe pracowników,
- 3) delegować swoich przedstawicieli, na zaproszenie organów państwowych, do uczestniczenia w pracach instytucji doradczo-opiniotwórczych w sprawach działalności wytwórczej, handlowej, budowlanej i usługowej,
- 4) organizować i stwarzać warunki do rozstrzygnięcia sporów w drodze postępowania polubownego i pojednawczego oraz uczestniczyć na odrębnie określonych zasadach w postępowaniu sądowym w związku z działalnością gospodarczą jej członków,
- 5) wydawać opinie o istniejących zwyczajach dotyczących działalności gospodarczej,
- 6) informować o funkcjonowaniu podmiotów gospodarczych oraz wyrażać opinie o stanie rozwoju gospodarczego na obszarze działania izby.

3. Na wniosek lub za zgodą izby gospodarczej Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, powierzyć tej izbie wykonywanie niektórych zadań zastrzeżonych w przepisach prawa dla administracji państwowej.

Art. 6. Właściwe organy administracji państwowej udzielają izbom gospodarczym informacji niezbędnych do wykonywania ich zadań statutowych.

Art. 7. 1. Izba gospodarcza może być utworzona, jeżeli taką inicjatywę podejmie co najmniej 50 podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, zwanych dalej „założycielami”, na obszarze działania tworzonej izby, obejmującym obszar województwa. W wypadku gdy terytorialny zakres działania izby będzie przekraczał obszar województwa, liczba założycieli powinna wynosić co najmniej 100.

2. W celu utworzenia izby gospodarczej założyciele uchwalają statut izby, potwierdzając jego przyjęcie przez złożenie na nim swoich podpisów.

3. Statut izby powinien określać w szczególności:

- 1) nazwę izby, siedzibę oraz zakres terytorialny działania izby,
- 2) podstawowe zadania izby oraz sposób i formy ich realizacji,
- 3) prawa i obowiązki członka izby,
- 4) sposób nabywania i utraty członkostwa izby,
- 5) organy izby i, z zastrzeżeniem ust. 5, zakres ich uprawnień, tryb ich wyboru i okres kadencji,
- 6) sposób ustalania wysokości składek i ich wpłaty oraz uzyskiwania innych środków finansowych na koszty utrzymania i działalności izby,
- 7) zasady dokonywania zmian statutu, rozwiązania izby i przeznaczenia jej majątku w razie likwidacji izby,
- 8) inne sprawy stosownie do potrzeb praktycznej działalności oraz wymagające określenia w statucie na podstawie niniejszej ustawy i innych przepisów prawa.

4. Statut izby nie może ograniczać uprawnień podmiotów prowadzących działalność gospodarczą do zrzeszania się w izbie gospodarczej.

5. Najwyższą władzą izby gospodarczej jest walne zgromadzenie członków izby; członkowie izby nie będący osobami fizycznymi są reprezentowani w walnym zgromadzeniu izby przez swoich przedstawicieli.

Art. 8. 1. Izba gospodarcza rozpoczyna działalność oraz uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisu do rejestru izb gospodarczych, prowadzonego przez sąd rejestrowy.

2. Sądem rejestrowym jest sąd rejonowy (sąd gospodarczy) właściwy według siedziby izby gospodarczej.

3. Do postępowania w sprawach rozpatrywanych przez sąd rejestrowy stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

Art. 9. 1. Umocowani przedstawiciele założycieli izby gospodarczej składają do sądu rejestrowego wnioski o rejestrację izby gospodarczej wraz z 3 egzemplarzami statutu i listą założycieli.

2. Sąd rejestrowy wydaje postanowienie o zarejestrowaniu izby po stwierdzeniu, że statut izby jest zgodny z przepisami prawa oraz że założyciele spełniają wymagania określone niniejszą ustawą.

Art. 10. 1. Wpis do rejestru izby gospodarczej obejmuje:

- 1) nazwę i siedzibę izby gospodarczej oraz zakres terytorialny jej działalności,
- 2) imiona i nazwiska oraz adresy członków organów izby oraz likwidatora w razie likwidacji izby,
- 3) datę wpisu i wykreślenia z rejestru.

2. Rejestry izb gospodarczych są jawne i dostępne dla zainteresowanych osób.

3. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi sposób prowadzenia rejestru izb gospodarczych.

Art. 11. 1. Izby gospodarcze mogą na zasadzie dobrowolności zrzeszać się w Krajowej Izbie Gospodarczej. W Krajowej Izbie Gospodarczej mogą zrzeszać się również organizacje gospodarcze i społeczne, których przedmiotem działania jest wspieranie rozwoju gospodarczego.

2. Krajowa Izba Gospodarcza reprezentuje wspólne interesy gospodarcze zrzeszonych członków.

3. Siedzibą Krajowej Izby Gospodarczej jest miasto stołeczne Warszawa.

4. Do utworzenia Krajowej Izby Gospodarczej, jej statutu i władz, a także do postępowania rejestrowego przepisy art. 7 ust. 2—5 i art. 8—10 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. 1. Krajowa Izba Gospodarcza może podejmować i wykonywać zadania określone w art. 5.

2. Dla wykonywania wspólnych zadań w zakresie promocji handlu zagranicznego Krajowa Izba Gospodarcza tworzy funkcjonalnie i organizacyjnie wyodrębnioną Polską Izbę Handlu Zagranicznego.

3. Statut Krajowej Izby Gospodarczej może przewidywać możliwość oraz określać zasady bezpośredniej współpracy Polskiej Izby Handlu Zagranicznego z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie handlu zagranicznego.

4. W zakresie ustalonym w ust. 2 Krajowa Izba Gospodarcza poprzez Polską Izbę Handlu Zagranicznego w szczególności może:

- 1) organizować wystawy oraz międzynarodowe targi w kraju i za granicą,

- 2) współpracować z organizacjami międzynarodowymi i zagranicznymi oraz należeć do nich, jeżeli nie narusza to zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych, w których Państwo Polskie jest stroną, a także tworzyć za zgodą Ministra Spraw Zagranicznych i Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą swoje przedstawicielstwa zagraniczne,

- 3) wykonywać czynności izb przemysłowo-handlowych na podstawie umów między Polską lub kontrahentem polskim a obcymi państwami lub kontrahentami albo na podstawie międzynarodowych zwyczajów handlowych, a zwłaszcza legalizować dokumenty oraz wydawać certyfikaty, świadectwa i zaświadczenia,

- 4) organizować i stwarzać warunki do rozstrzygania sporów w drodze postępowania polubownego i pojednawczego, w tym powołać przy Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego Kolegium Arbitrów do rozstrzygania sporów wynikłych w związku ze współpracą gospodarczą z zagranicą, poddanych orzecznictwu Kolegium Arbitrów, jak również opracowywać i doskonalić zasady etyki obowiązującej podmioty prowadzące działalność gospodarczą.

Art. 13. 1. W razie stwierdzenia, że działalność izby gospodarczej jest niezgodna z prawem lub statutem, minister właściwy ze względu na przedmiot działania izby lub wojewoda właściwy dla siedziby izby może wystąpić do właściwych organów izby o usunięcie tych nieprawidłowości w określonym terminie albo wystąpić do sądu o zastosowanie środków określonych w ust. 2.

2. Sąd na wniosek organu określonego w ust. 1 może:

- 1) udzielić upomnienia właściwym organom izby,
- 2) uchylić niezgodną z prawem lub statutem uchwałę organów izby,
- 3) rozwiązać izbę, jeżeli jej działanie rażąco narusza prawo lub postanowienie statutu.

3. Stosowanie wobec izby gospodarczej środków określonych w ust. 2 należy do właściwego, ze względu na siedzibę izby, sądu rejestrowego.

4. Do postępowania sądowego w sprawach rozpoznawanych przez sąd określony w ust. 3 stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się do Krajowej Izby Gospodarczej.

Art. 14. 1. Majątek izby gospodarczej i Krajowej Izby Gospodarczej powstaje ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, z własnej działalności oraz dochodów z majątku izby.

2. Izby, o których mowa w ust. 1, mogą prowadzić działalność gospodarczą na zasadach ogólnych. Dochód z działalności gospodarczej izby służy realizacji celów statutowych i nie może być przeznaczony do podziału między jej członków.

3. W razie rozwiązania izb, o których mowa w ust. 1, likwidator, powołany stosownie do ustaleń statutu, wykonuje postanowienia statutu dotyczące przeznaczenia

majątku izb. W razie braku środków izb, koszty likwidacji pokrywa się ze środków ich członków.

Art. 15. 1. Traci moc dekret z dnia 28 września 1949 r. o utworzeniu Polskiej Izby Handlu Zagranicznego (Dz. U. Nr 53, poz. 403 i z 1966 r. Nr 14, poz. 86).

2. Do czasu utworzenia Krajowej Izby Gospodarczej oraz, w myśl art. 12, Polskiej Izby Handlu Zagranicznego, Polska Izba Handlu Zagranicznego, działająca na podstawie dekretu z dnia 28 września 1949 r. o utworzeniu Polskiej Izby Handlu Zagranicznego (Dz. U. Nr 53, poz. 403 i z 1966 r. Nr 14, poz. 86), prowadzi działalność na podstawie tego dekretu.

3. Krajowa Izba Gospodarcza przejmuje wszelkie sprawy, zobowiązania i majątek dotychczasowej Polskiej Izby Handlu Zagranicznego, z wyjątkiem majątku jednostki organizacyjnej Polskiej Izby Handlu Zagranicznego pod nazwą „Międzynarodowe Targi Poznańskie”, której status określi minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

196

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 maja 1989 r.

w sprawie wzoru i sposobu prowadzenia rejestrów cechów, izb rzemieślniczych oraz Związku Rzemiosła Polskiego.

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. Nr 17, poz. 92) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestry cechów, izb rzemieślniczych oraz rejestr Związku Rzemiosła Polskiego prowadzi się w księgach rejestrowych według ustalonego wzoru.

§ 2. Dla każdego cechu, izby rzemieślniczej oraz dla Związku Rzemiosła Polskiego prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, obejmujące akta postępowania o zarejestrowanie oraz dołączane sukcesywnie akta postępowania w sprawach o dokonanie dalszych wpisów w rejestrze, a także wszelkie dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisu.

§ 3. 1. Księga rejestrowa składa się z następujących rubryk:

— rubryka pierwsza	— liczba porządkowa wpisu,
— rubryka druga	— data wpisu,
— rubryka trzecia	— nazwa i siedziba,
— rubryka czwarta	— terytorialny zakres działania,
— rubryka piąta	— przedmiot działalności,
— rubryka szósta	— organ uprawniony do kierowania i reprezentowania organizacji oraz imiona i nazwiska osób wchodzących w jego skład,
— rubryka siódma	— sposób reprezentowania i zaciągania zobowiązań majątkowych,
— rubryka ósma	— wzmianka o złożeniu statutu i wprowadzonych do statutu zmianach,
rubryka dziewiąta	— uwagi.

2. W rubryce „uwagi” zamieszcza się w szczególności wzmiankę o wykreśleniu z rejestru.

§ 4. 1. Wniosek o wpis do rejestru powinien zawierać dokładne dane potrzebne do wypełnienia poszczególnych rubryk rejestru. Do wniosku powinny być dołączone dokumenty mające stanowić podstawę wpisu.

2. Podstawą postanowienia zarządzającego wpis do rejestru są wyłącznie dokumenty złożone do akt rejestrowych. W postanowieniu zarządzającym wpis do rejestru sąd określa dosłowną treść wpisu oraz rubrykę rejestru, w której wpis ma być dokonany.

3. Sąd rejestrowy może w treści wpisu powołać się na dokument złożony do akt postępowania rejestrowego. Dokument ten uważa się wówczas za objęty treścią wpisu.

§ 5. 1. Podstawą postanowienia zarządzającego pierwszy wpis do rejestru są dołączone do wniosku następujące dokumenty:

- 1) dla cechu lub izby rzemieślniczej tworzonej w trybie inicjatywy założycielskiej — statut,
- 2) dla cechu lub izby rzemieślniczej tworzonej w drodze przekształcenia lub podziału — statut i uchwała o przekształceniu lub podziale, zawierająca postanowienia określone w art. 15 lub 17 ustawy o rzemiośle.

2. Statut składa się w dwóch egzemplarzach.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do Związku Rzemiosła Polskiego.

§ 6. Przepisy dotyczące dokonania wpisu stosuje się odpowiednio do wykreślenia wpisu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1989 r.

Minister Sprawiedliwości: *Ł. Balcer*

197

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 maja 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kierowców pojazdów silnikowych.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) i w związku z pkt 30 załącznika nr 8 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1987 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w szczególnych przepisach ustawowych dla organów zniesionych oraz o zmienionym zakresie działania (Dz. U. Nr 42, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji

i Spraw Wewnętrznych z dnia 13 października 1983 r. w sprawie kierowców pojazdów silnikowych (Dz. U. Nr 59, poz. 269 i z 1987 r. Nr 2, poz. 14) w § 6 w ust. 3 po wyrazie „praktyki” wyraz „zawodowej” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: *J. Kamiński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *C. Kiszczak*

Oplata za prenumeratę na rok 1989 wynosi: Dziennika Ustaw zł 3.200,—; załącznika do Dziennika Ustaw zł 700,—; Monitora Polskiego zł 2.000,—.

Prenumeratę na rok następny przyjmuje się do dnia 31 października. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tym terminie, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem i spowoduje dodatkowe koszty. Wpłata powinna być dokonana „przelewem — zamówieniem” lub trzydziestodniowym przekazem na konto Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, Oddział Okręgowy Warszawa nr 1052-3157-139.11. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się, prenumerata jest realizowana na podstawie przedpłać. Druki „przelewów — zamówień” lub przekazów mogą zostać wysłane zainteresowanym po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. Na dowodzie wpłaty należy podać pełną nazwę instytucji (nazwisko i imię) i adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy. Wszelkich informacji o prenumeracie udziela Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Wydawnictw Akcydensowych, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1956—1988,
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersus”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. Gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3, przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1988;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się w urzędach wojewódzkich w: Białej Podlaskiej, Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Kielcach, Krośnie, Lesznie, Opolu, Ostrołęce, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Przemyślu, Radomiu, Siemradzu, Skierniewicach, Suwałkach, Tarnobrzegu, Włocławku, Wrocławiu oraz w Urzędach Miast Krakowa i Łodzi;
- w punktach sprzedaży znajdujących się w sądach w: Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Elblągu, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gorzowie Wielkopolskim, Jeleniej Górze, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Koninie, Koszalinie, Krakowie, Legnicy, Lublinie, Łodzi, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Słupsku, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze.

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-950 Warszawa, P-29, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, P-1, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.